

EMBERI JOGOK EURÓPAI BÍRÓSÁGA

MÁSODIK SZEKCIÓ

STERBEK kontra MAGYARORSZÁG ÜGY

(9286/04. sz. kérelem)

ÍTÉLET

STRASBOURG

2008. július 22.

*Ezen határozat az Egyezmény 44. Cikkének 2. bekezdésében foglalt
köörülmények beálltával válik véglegessé. Szerkesztői változtatás alá eshet.*

A Sterbek kontra Magyarország ügyben,

Az Emberi Jogok Európai Bírósága (Második Szekció) Kamaraként tartott ülésén, melynek tagjai voltak:

Françoise Tulkens, *Elnök*,
Ireneu Cabral Barreto,
Vladimiro Zagrebelsky,
Danutė Jočienė,
Sajó András,
Nona Tsotsoria,
İşıl Karakaş, *bírák*,
és Sally Dollé, *Hivatalvezető*,

2008. július 1-i zárt ülésén lefolytatott tanácskozását követően az azon időpontban elfogadott alábbi ítéletet hozza:

AZ ELJÁRÁS

1. Az ügy alapja egy, a Magyar Köztársaság ellen benyújtott kérelem (9286/04. sz.), amelyet az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény (az "Egyezmény") 34. Cikke alapján egy magyar állampolgár, Sterbek János (a "kérelmező") 2004. január 20-án terjesztett a Bíróság elé.

2. A Magyar Kormányt (a "Kormány") Képviselője, dr. Höltszl Lipót képviselte az Igazságügyi és Rendészeti Minisztériumból.

3. 2006. október 12-én a Bíróság úgy határozott, hogy közli a panaszt a Kormánnyal. Az Egyezmény 29. Cikkének 3. bekezdése alapján úgy döntött, hogy a kérelem érdemét és elfogadhatóságát együttesen vizsgálja.

A TÉNYEK

AZ ÜGY KÖRÜLMÉNYEI

4. A kérelmező 1950-ben született és Táborfalván, Magyarországon él.

5. 1992-ben a kérelmező kártérítési pert indított korábbi munkáltatója ellen. 1995. április 12-én a Fővárosi Bíróság helyt adott a keresetnek. 1995. július 18-án megindult a végrehajtási eljárás. Mivel 1995. december 14-én felszámolási eljárás indult az alperes ellen, a kérelmező követelései 1996 áprilisában ebbe az eljárásba kerültek át.

6. 1997. október 13-án a kérelmező államigazgatási jogkörben okozott kár megtérítése iránti pert indított a Fővárosi Bíróság ellen, azon kár miatt

követelve kártérítést, amelyet az alperes bíróság állítólagosan azzal okozott, hogy nem folytatta le megfelelő módon és kellő időben a végrehajtási eljárást a kérelmező számára megítélt összegre (ld. fenti 5. bekezdés). 1998. március 3-án a Pest Megyei Bíróságot jelölték ki az ügy elbírálására.

7. Két tárgyalást követően 1999. április 27-én ezt az eljárást a felszámolási eljárás befejezéséig felfüggesztették.

8. A felszámolási eljárás 2002. március 11-én fejeződött be. A kérelmezőnek járó összeget vagyon hiányában nem lehetett behajtani.

9. A kérelmező csak 2004. június 10-én kérte az államigazgatási jogkörben okozott kár megtérítése iránti per folytatását; azért nem tudta korábban kérni az eljárás folytatását, mert súlyos munkahelyi balesetet szenvedett.

10. A Pest Megyei Bíróság 2004. november 22-én tárgyalást tartott és 2005. március 9-én elutasította a kérelmező keresetét. A kérelmező nem nyújtott be fellebbezést.

A JOG

I. AZ EGYEZMÉNY 6. CIKKE 1. BEKEZDÉSÉNEK ÁLLÍTÓLAGOS MEGSÉRTÉSE

11. A kérelmező panaszolta, hogy az államigazgatási jogkörben okozott kár megtérítése iránti per hossza összeegyeztethetetlen volt az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdésében lefektetett "ésszerű idő" követelményével. Az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdése kimondja:

"Mindenkinek joga van arra, hogy ... bíróság ... ésszerű időn belül ... hozzon határozatot polgári jogi jogai és kötelezettségei tárgyában ..."

12. A Kormány vitatta a panaszt.

19. A figyelembe veendő időszak 1997. október 13-án kezdődött és 2005. március 9-én zárult le. Ilyen módon csaknem hét évig és öt hónapig tartott. A Bíróság észrevételezi, hogy a kérelmező csak két év és három hónap elteltével (ld. fenti 8-9. bekezdés) kérte a felfüggesztett eljárás folytatását; a Bíróság véleménye szerint ez a késedelem – még ha a kérelmező betegsége magyarázatul is szolgál rá – nem róható az állam terhére, ezért annak tartamát le kell vonni a teljes hosszából. Ilyen módon a releváns időszak egy bírósági szinten megközelítőleg öt év és két hónap.

A. Elfogadhatóság

14. A Kormány előterjesztette, hogy a panaszt a hazai jogorvoslatok kimerítésének elmulasztása miatt elfogadhatatlanná kell nyilvánítani, mivel a kérelmező nem fellebbezett a 2005. március 9-i határozat ellen.

15. A Bíróság megismétli, hogy polgári eljárás hossza tekintetében valamely jogorvoslat általában csak akkor tekinthető hatékonynak, hogyha közvetlen és gyors védelemben részesíti a 6. Cikk 1. bekezdése alapján biztosított jogokat (v.ö., *mutatis mutandis*, *Erdős v. Hungary* (dec.), no. 38937/97, 2001. május 3.), nevezetesen felgyorsítja az eljárást. A Bíróság azonban úgy véli, hogy az elsőfokú bíróság ítélete elleni érdemi fellebbezés nem volt alkalmas az eljárás felgyorsítására, ilyen módon nem volt kihatással az ügy elhúzódására. Ebből következően a kérelmező panasa nem utasítható el a hazai jogorvoslatok kimerítésének hiánya miatt.

16. Továbbá, a Bíróság megjegyzi, hogy a panasz nem nyilvánvalóan megalapozatlan az Egyezmény 35. Cikkének 3. bekezdése szerinti értelemben. A Bíróság azt is megjegyzi, hogy semmilyen más alapon sem elfogadhatatlan. Ezért elfogadhatóvá kell nyilvánítani.

B. Érdem

17. A Bíróság megismétli, hogy az eljárás hosszának ésszerű voltát az eset egyedi körülményeinek fényében, és az alábbi kritériumokra figyelemmel kell megítélni: az ügy bonyolultsága, a kérelmező és a releváns hatóságok magatartása, valamint a per tétje a kérelmező számára (ld. többek között *Frydlender v. France* [GC], no. 30979/96, § 43, ECHR 2000-VII).

18. A Bíróság már többször megállapította az Egyezmény 6. Cikke 1. bekezdésének megsértését olyan ügyekben, amelyek a jelenlegihez hasonló kérdéseket vetettek fel (ld. fent idézett *Frydlender*).

19. A benyújtott dokumentumokat megvizsgálva a Bíróság úgy véli, hogy a Kormány nem terjesztett elő olyan tényt vagy meggyőző érvet, amely a Bíróságot a jelen körülmények között eltérő következtetés levonására bírná. A Bíróság különösen azt észrevételezi, hogy az eljárást a felszámolási eljárás jogerős lezárásáig csaknem három évre felfüggesztették (ld. fenti 7-8. bekezdés), amely jelentős inaktív időszakot eredményezett. A Bíróság szerint ez az intézkedés nem volt teljes mértékben ésszerű, mivel a panaszolt eljárás olyan államigazgatási felelősségi kérdést érintett, amely a felszámolási eljárásnál jóval korábbi, a felszámolástól jogilag független, állítólagosan a bíróság által elkövetett károkozással volt kapcsolatos. Ilyen körülmények között a Bíróság nincs meggyőződve arról, hogy a jogsértés alperes bíróság általi elkövetésének vagy el nem követésének megállapításához a felszámolás az eljárás felfüggesztését szükségessé tévő felfüggesztő feltétel volt.

A kérdéssel kapcsolatos esetjogra figyelemmel a Bíróság megállapítja, hogy az eljárás túlzottan hosszú volt, és nem felelt meg az “ésszerű idő” követelményének.

Ezért az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdését megsértették.

II. AZ EGYEZMÉNY EGYÉB ÁLLÍTÓLAGOS MEGSÉRTÉSE

20. Az Egyezmény valamely konkrét rendelkezésére hivatkozás nélkül a kérelmező a felszámolási eljárás hosszát, továbbá mindkét eljárás kimenetelét is panaszolta.

21. A felszámolási eljárás hosszát és kimenetelét illetően a Bíróság észrevételezi, hogy az eljárás 2002. március 11-én zárult le, a kérelem azonban csak 2004. január 20-án, vagyis hat hónapon túl került benyújtásra. Továbbá, az államigazgatási jogkörben okozott kár megtérítése iránti per kimenetelét illetően a Bíróság megjegyzi, hogy a kérelmező elmulasztotta a hazai jogorvoslatok kimerítését, mivel nem fellebbezett a 2005. március 9-i ítélet ellen. Ebből következően ezeket a panaszokat az Egyezmény 35. Cikkének 1. és 4. bekezdése alapján el kell utasítani.

III. AZ EGYEZMÉNY 41. CIKKÉNEK ALKALMAZÁSA

22. Az Egyezmény 41. Cikke kimondja:

“Ha a Bíróság az Egyezmény vagy az ahhoz kapcsolódó jegyzőkönyvek megsértését állapítja meg és az érdekelt Magas Szerződő Fél belső joga csak részleges jóvátételt tesz lehetővé, a Bíróság – szükség esetén – igazságos elégtételt ítél meg a sértett félnek.”

A. Károk

23. A kérelmező 5,5 millió forint¹ nem vagyoni kártérítést követelt.

24. A Kormány vitatta az igényt.

25. A Bíróság úgy véli, hogy a kérelmező nem vagyoni kárt szenvedett. Méltányossági alapon a Bíróság 4000 eurót ítél meg a kérelmező számára ilyen címen.

B. Költségek és kiadások

26. A kérelmező ilyen címen nem terjesztett elő igényt.

C. Késedelmi kamat

---

¹ 21634 euró

27. A Bíróság úgy találja megfelelőnek, hogy a késedelmi kamatnak az Európai Központi Bank marginális kölcsönkamatán kell alapulnia, amelyhez további három százalékpontot kell hozzáadni.

EZEN INDOKOK ALAPJÁN A BÍRÓSÁG EGYHANGÚLAG

1. Az eljárás túlzott hosszával kapcsolatos panaszt elfogadhatóvá, a kérelem többi részét elfogadhatatlanná *nyilvánítja*;
2. *Megállapítja*, hogy az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdését megsértették;
3. *Megállapítja*:
  - (a) hogy az alperes Államnak attól az időponttól számított három hónapon belül, amikor az ítélet az Egyezmény 44. Cikkének 2. bekezdése szerint véglegessé válik, a kérelmező számára nem vagyoni kár tekintetében 4000 (négyezer) eurót, továbbá az ezen összeget terhelő adók összegét kell kifizetnie az alperes Állam nemzeti valutájában, a teljesítéskori átváltási árfolyam alkalmazásával;
  - (b) hogy a fent említett három hónap lejártát követően a teljesítés időpontjáig a késedelmes időszakra az Európai Központi Bank marginális kamatlábát három százalékponttal meghaladó mértékű kamatot kell fizetni a fenti összeg után;
4. A kérelmező igazságos elégtétellel kapcsolatos további igényeit *elutasítja*.

Készült angol nyelven, írásbeli kihirdetésre került 2008. július 22-én, a Bíróság Eljárási Szabályzata 77. § 2. és 3. bekezdésének megfelelően.

Françoise Tulkens
Elnök

Sally Dollé
Hivatalvezető